

РЕШЕНИЕ

№ 2327

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **621** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 68л от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма] срещу Заповед № 498/ 28. 10. 2020 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че същият е издаден в противоречие с материалния закон, както и с целта на закона.

В съдебното заседание оспорващото дружество чрез своя процесуален представител поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания административен акт.

Ответникът - Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуален представител – юрк. А., в представеното с административната преписка становище оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура редовно призована не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за защита на потребителите постъпил сигнал с вх. № Р-03-657/ 08. 06. 2020 г., по повод на който на 16. 06. 2020 г. била извършена проверка в бензиностанция “Л.” Б 137 в [населено място], [улица]. При извършената проверка

било установено, че в обекта се провежда намаление на цените на част от предлагания асортимент, като до входа във вътрешната част на обекта е поставено съобщение за намаление на цените с текст "Голямо намаление до -70% купи сега". Стоките били обособени на стелаж и имали обявени по две цени - стара и нова, като старата цена била зачертана. При проверката било установено, че няма нито една стока, чиято цена да е намалена с -70 %, като намалението на стоките било между -29 % и -55 %.

За извършената проверка бил съставен Констативен протокол 2020 № К - 2694196 от 16. 06. 2020 г.

Въз основа на събраните в хода на административната проверка доказателства, административният орган е приел, че дружеството използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, която има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на решение от средния потребител, което последният не би взел без прилагането на тази търговска практика.

Предвид това, била издадена обжалваната Заповед № 498/ 28. 10. 2020 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на [фирма] е забранено да използва заблуждаваща търговска практика, а именно: търговецът да предоставя подвеждаща информация със съобщение за намаление, като посочва „до“ какъв максимален процент е обхватът на намалението, а реално в обекта не се предлагат за продажба стоки с посочения висок процент на намаление. Административният орган е приел, че упражнената търговска практика има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. Направен е извод, че по този начин оспорващото дружество уврежда икономическите интереси на потребителите и осъществява състава на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от Закона за защита на потребителите.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, както и в предписаната от закона форма. Видно от нейното съдържание, изчерпателно са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването ѝ, в съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигуряване възможност на жалбоподателя да организира адекватно защита си.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. В настоящия случай, от приетите по делото писмени доказателства, безспорно се установява, че административното производство е образувано във връзка с депозирана жалба на потребител, като за изясняване на фактите длъжностни лица на КЗП са извършили проверки и са съставили за резултатите констативен протокол. При издаването на административния

акт са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, като са обсъдени и възраженията на дружеството по представеното от него становище, както и депозираните от него доказателства.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е съответна и на целта на закона, формулирана в чл. 68б, ал. 1 от ЗЗП – осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Административният орган правилно е приложил и материалния закон – чл. 68д, ал. 1, пр. 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от Закона за защита на потребителите. С императивната норма на чл. 68в от ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал. 4 на чл. 68г от ЗЗП е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл. 68д – чл. 68 к. Съгласно приложимата норма на чл. 68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, както и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика. Легалното определение на понятието „търговска практика” се съдържа в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, съгласно която норма това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

В конкретния случай жалбоподателят не е оборил констатациите, отразени в Констативен протокол 2020 № К - 2694196 от 16. 06. 2020 г., както и факта, че на обект – бензиностанция “Л.” на датата на извършената проверка не е имало стоки, чиято цена да е намалена с до -70%, въпреки че точно такъв етикет е бил поставен на стелаж, на който са били наредени намалени стоки.

Ето защо, законосъобразен е изводът на административния орган, че в конкретния случай е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП. Съгласно посочената разпоредба търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Правилно административният орган е приел, че когато вижда обозначено място посредством голяма табела с надпис “Голямо намаление - до -70%” потребителят насочва вниманието си именно към това място и към изложените стоки, обект на намалението, като вземайки решение да закупи някоя от тези стоки, потребителят най-вече би направил своя избор, като вземе предвид високия процент намаление, обявено чрез голяма табела и намалената цена, посочена чрез етикет.

Дори да се споделят твърденията на жалбоподателя, че на щанда в предходен момент е имало стоки, които са били намалени с до -70%, но те са били вече закупени, то така представената информация отново представлява заблуждаваща търговска практика. В случай, че жалбоподателят е искал да избегне заблуждението на потребителя относно

процента на намаление на изложените към момента на проверката стоки, то същият е следвало да актуализира информацията за стоките, които се намират на промоционалния щанд, като изрично да посочи процента на намаление, който е бил най-висок към датата на извършване на проверката, а именно -55%.

Вярно е, че с изрази до “-70% намаление” се предполага, че на щанда ще бъдат изложени стоки с различен процент намаление. Същевременно обаче, чрез поставянето на табела “до -70% намаление” средният потребител очаква да бъде изложена поне една стока, която е намалена с -70%. Липсата на такава стока правилно е приета от административния орган като заблуждаваща търговска практика, тъй като в съзнанието на потребителя се предлагат специфични стоки /свързани с оборудването на автомобил/, които са със значително намаление и са изгодни за закупуване, а същевременно най-високото намаление е едва с -55 %. Именно поради спецификата на стоките, които не се предлагат с голямо разпространение в магазинната мрежа, средният потребител може да се заблуди и да закупи продукт, който не му е силно необходим, но пък в неговата представа е изгоден за закупуване, предвид обозначението на щанда с табела “Голямо намаление до -70% купи сега”.

Така направеното представяне на стоките е в състояние да заблуди потребители да закупят някои от предлаганите продукти, което решение те не биха взели при други обстоятелства.

Не се споделят аргументите на жалбоподателя, че е нарушен чл. 11 от АПК, тъй като от приключване на промоцията до издаване на оспорваната заповед са изтекли повече от 6 месеца. С посочения административен акт е наложена забрана на дружеството да използва нелоялна търговска практика, което има за цел предотвратяване на бъдещи нарушения на ЗЗП, а не санкциониране на дружеството с конкретно наказание за извършеното на 16. 06. 2020 г. нарушение.

Напълно неоснователни са и твърденията в жалбата, че с издаването на посочената заповед е нарушен принципът на съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, тъй като обуславяла вероятността търговецът да не предприема повече подобни промоции, които не би се отразило добре на потребителите.

С посочената заповед единствено се забравяна използването на нелоялна търговска практика, и по никакъв начин не се ограничава правото на дружеството да организира промоции. Същите обаче безсъмнено следва да бъдат съобразени с изискванията на ЗЗП, в каквато насока се е произнесъл и административният орган, издавайки Заповед № 498/ 28. 10. 2020 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

Обстоятелството, че сигнал с вх. № Р-03-657/ 08. 06. 2020 г., по повод на който на 16. 06. 2020 г. била извършена проверка в бензиностанция “Л.” Б 137 в [населено място], [улица], по никакъв начин не е бил свързан с промоцията, също не представлява основание за отмяна на обжалваната заповед, тъй като съгласно чл. 68л, ал. 4 от ЗЗП председателят на Комисията за защита на потребителите може да предприеме мерките по ал. 1 - 3 както по повод направено искане от страна на потребител, така и служебно. Освен това, за да бъде направен извод за наличие на заблуждаваща нелоялна търговска практика не е необходимо да е налице всякога осъществено заблуждение у средния потребител, а достатъчно да съществува възможност такова заблуждение да бъде създадено, което обстоятелство в случая е налице.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата се явява неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 /сто/ лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 498/ 28. 10. 2020 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: